

Jiří Franta & David Böhm
Z ničeho nic
Instalace, kresby, obrazy, fotografie
28 1 (2009) – 08 03 (2009)

Tisková konference v úterý 27. ledna 2009 v 11 hodin
v 1. patře Domu pánů z Kunštátu
Vernisáž v úterý 27. ledna 2009 v 17.30
v přízemí Domu pánů z Kunštátu
Kurátor František Kowolowski, kowo@dum-umeni.cz
Výstavu podpořilo Ministerstvo kultury ČR

Monumentální nástěnné malby, instalace a kresby **JIRÍHO FRANTY** a **DAVIDA BÖHMA** jsou stále častěji k vidění na domácích výstavách. V roce 2008 na sebe výrazně upozornili výstavním projektem Snadná danost v Rakouském kulturním fóru. Umělci po dobu jednoho měsíce denně docházeli do Galerie Rakouského kulturního fóra a vyplňovali prostor a stěny galerie kresbami, které vznikly přenosem informací ze dvou nejčtenějších českých deníků MF Dnes a Blesk. Kresby či texty malované na stěny vytrhávali autoři volně ze souvislostí a skládali je do nových kontextů. Kurátor výstavy Jiří Ševčík k tomu dodává: „Kresba je referenčním řádem současných umělců také pro svou performativní sílu, charakter a pomíjivou křehkost. Narůstá rychle v čase, dovoluje hru s tématy, náhodou a nápady, které se rychle připalují jeden od druhého a hodí se i k deníkovým záznamům. Žijeme v nadprodukcí informací, obrazů a textů. Využívají nejen všechny styly a jazyky, ale zaznamenávají, popisují, parodují a ironizují všechny příběhy. Kresba jako writerský text existuje už převážně jako součást hypertextu. Je součástí bobtnající, stále aktualizované antologie nebo encyklopedie všech událostí z dějin, politiky, kultury, umění, osobností, soukromého života. Vše je v ní přítomné, proto je srozumitelná a odpovídá opět světu, v němž žijeme.“
Medium kresby je pro autory nejpřijatelnějším výrazovým prostředkem. Franta s Böhmem jsou ovlivněni karikaturou a komiksem. Především ale reflektují svět masových médií, umění a politiky. Výstavní projekt Z ničeho nic připravený speciálně pro prostory Galerie G99 bude reflektovat význam a změnu kontextů prezentace různých médií od kresby, obrazů a fotografií do nového celku. Instalace odhaluje komentář k použitým textům a větám (autorské nebo převzaté), vztahující se k umění samotnému či umělecké tvorbě. Výsledek se pro autory stává uskutečňováním redefinice obsahu umění. Řazení textů a obrazů v instalaci provází různé pochybnosti nebo úvahy. Stávají se tak ironickým pozadím těchto příběhů.